

Pôstny modlitebný týždeň, 9. 4. 2025
o 18.00 h,
Zborová sieň, Legionárska 6, ES č. 107,
110, 428;
téma: **Zradený a predaný vlastnými**

1. Privítanie
2. Pieseň 107
3. Prečítanie biblického textu: 1. Mojžišova 37, 27 – 36
4. Pieseň 110
5. Modlitba (slovami Žalmu 6, 8 – 11)
6. Výklad Písma sv.: 1: Mojžišova 37, 28b (úvod k modlitbám)
7. Modlitebná chvíľa (uzavretá Modlitbou Pánovou)
8. Apoštolské požehnanie
9. Pieseň 428

1. Mojžišova, 37, 27 – 36: (Rúben povedal): „²⁷ Podťe, predáme ho Izmaelcom, ale rukou naň nesiahajme, lebo je náš brat a naše telo. Bratia ho poslúchli. ²⁸ Keď popri nich prechádzali midjánski kupci, **bratia** vytiahli **Jozefa** z cisterny a **predali** ho **Izmaelcom za**

dvadsať strieborných; kupci odviekli Jozefa do Egypta. ²⁹ Keď sa Rúben vrátil k cisterne, Jozefa v nej nebolo. Vtedy si roztrhol šaty, ³⁰ vrátil sa ku bratom a povedal: Chlapca niet! Kamže sa ja teraz podejem? ³¹ Vtedy vzali Jozefovo rúcho, zarezali kozla a namočili rúcho do krvi. ³² Potom poslali rúcho s rukávmi, dali ho zaniešť otcovi a odkázali: Toto sme našli. Pozri sa, či je to oblek tvojho syna, a či nie. ³³ Keď si ho obzrel, povedal: Je to rúcho môjho syna, divá zver ho zožrala; Jozef je istotne roztrhaný. ³⁴ Vtedy si Jákob roztrhol plášť, položil si vrecovinu na bedrá a dlhý čas smútil za svojim synom. ³⁵ Všetci jeho synovia a dcéry prišli, aby ho potešovali, ale nedal sa potešiť, a povedal: Nie, ja v smútku zostúpim k svojmu synovi do záhrobia. Tak ho oplakával jeho otec. ³⁶ Midjánci ho však v Egypte predali Pótifarovi, veliteľovi telesnej stráže.“

Milí bratia a milé sestry!

Zradený vlastnými bratmi a **predaný za 20 strieborných**. – To bol Jozefov údel. Aspoňže ho bratia nechali nažive. Avšak aj to len preto, že najstarší spomedzi nich, Rúben, sa za Jozefa zasadil. Vytrhol Jozefa z rúk bratov a povedal: „*Nesiahajme mu na život! ... Neprelievajte krv, hodte ho do tejto cisterny na púšti, ale ruku naňho nevzťahujte! To preto, aby im ho mohol vytrhnúť z ruky a vrátiť otcovi.*“ (1M 37, 21 – 22). No k tomu nedošlo.

Keď bratia stretli karavánu Izmaelcov, **predali Jozefa za cenu, ktorá sa vtedy platila za 10 oviec**. – Pre Izmaelcov to bol nich dobrý obchod. Veď v Egypte Jozefa modli predať ďalej so ziskom. A aj predali! – Jednému z najmocnejších mužov krajiny, Pótifarovi, veliteľovi faraónovej telesnej stráže.

To však už Jozefových bratov nezaujímalo. Tešilo ich najmä to, že sa zbavili brata, ktorý im šiel na nervy a ktorého znenávideli. Jozef ich vysvetlením svojich snov (1M 37, 5 – 11) opakovane pokoroval. Oni, starší sa majú klaňať jemu,

mladšiemu bratovi?... Na nervy im šlo aj to, že Jozef bol otcovým miláčikom (1M 37, 4).

Keď zazreli, ako sa k nim Jozef vo svojom rúchu – a odetý ako princ – priblížil, miera hnevu jeho bratov sa naplnila vrchovato. Preč s ním! „*Teraz podte; zabijeme ho a hodíme do niektorej cisterny; povieme, že ho zožrala divá zver. Potom uvidíme, čo bude z jeho snov*“ (1M 37, 20).

Otcovi „*poslali (Jozefovo) rúcho s rukávmi ... a odkázali: Toto sme našli. Pozri sa, či je to oblek tvojho syna, a či nie*“ (1M 37, 32). V podobenstve O márnotratom synovi vraví jeho starší brat otcovi: „*Keď však prišiel tento tvoj syn, ktorý ti prehýril majetok s neviestkami, zabil si mu vykrmené teľa.*“

Keď otcovi Jákobovi ako dôkaz dali Jozefovi bratia zaniest Jozefovo zakrvavené rúcho, vtedy ani len netušili, ako sa celý tento príbeh skončí. Netušil to ani Jozef. Ten však prinajmenšom na jeho konci mohol povedať: „**Vy ste, pravda, zamýšľali proti mne zlé, ale Boh to obrátil na**

dobré, aby tak učinil, čo je dnes zjavné: totiž, aby mnohých ľudí zachoval nažive“ (1M 50, 20). **To je skúsenosť, ktorú vo svojej viere v Hospodina nadobudol Jozef. A po ňom aj mnohí ďalší.**

Zradený a predaný bol aj náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. **Za 30 strieborných**, čo vtedy bola **protihodnota za jedného osla**. Nielen Judáš zradil svojho priateľa, ale aj Peter a všetci ďalší. Rozpráchli sa, ušli. Podobne ako Jozef, na konci je aj Ježiš celkom sám. Ako sa Jeho príbeh skončí, kam povedie, netušil vtedy žiaden z učeníkov.

No my vieme, že **na konci to zamýšľané a uskutočnené zlo proti Ježišovi, Pán Boh obrátil na dobré**. Prosme, aby nám Boh vždy nanovo daroval túto veľkonočnú skúsenosť. Aby ju daroval predovšetkým tým, ktorí prežívajú svoje vlastné pašie.

Boh to zlé obrátil na dobré. Skrze Ježiša Krista. Myslí to dobre s každým z nás. Chvála Mu za to! Amen.

S použitím: Jürgen Wienecke (/pobožnosť 9. 4./ in: Feste Burg 2025, Freimund-Verlag Neuendettelsau 2024): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**